

मानस

“अनूदानं पोहेव ममेयं मानसी यथा ।”

इति प्राचः ।

मानसतापो यथा,—

“कामक्रोधमयद्वेषलोभमोहविषादजः ।

शोकः स्यादयमनसोऽपि मातृपितृभिरभयन्तथा ।

मानसोऽपि द्विजश्रेष्ठ ! तापो भवति नैकधा ॥”

इति विष्णुपुराणे ६ अंशे ५ अध्यायः ।

त्रिविधमानसकर्म । यथा,—

“परद्वेषस्वभिधानं मनसानिष्टचित्तनम् ।

वितथाभिनिवेशश्च त्रिविधं कर्म मानसम् ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ।

मानसरोगा यथा,—

कामक्रोधलोभमोहविषादभयानन्दैर्येषु न्य-

विषादेष्ट्याद्यमात्मव्यग्रतयः । अथवा ।

उन्मादापस्मारश्चर्माभ्रमतमः संन्यासप्रवृत्तयः ।

इति भावप्रकाशः ॥ ३॥ (मनसा सङ्कल्पेन कृत-

मित्यर्थः ।) सरोवरविशेषः । इति मेदिनी ।

से, ११ । स च कैलासे ब्रह्मणा निर्मितः ।

यथा,—

“कैलासश्चापि दुष्कर्मो दानवैरेण कम्पितः ।

यच्चराचसगन्धर्वैर्निर्वातं सेवितकन्दरः ॥

श्रीमान्नोहरश्चैव निर्वृतं पुष्पितपादपः ।

हेमपुष्करसंस्कृतं तेन वैखानसं सरः ॥

कम्पितं मानसचैव राजहंसनिवेदितम् ॥”

इति महाभारते हरिवंशे नारसिंहे २२८ अः । अपि च ।

“कैलासपर्वते राम ! मनसा निर्मितं परम् ।

ब्रह्मणा नरशार्ङ्ग ! तेनेदं मानसं सरः ॥

तस्मात् सुखाय सरसः सायोध्यासुगृहते ।

सरःप्रवृत्ता सरयूः पुण्या ब्रह्मसरश्च्युता ॥”

इति रामायणे आदिकाण्डे २४ सर्गः ॥ ३॥

(पुं, नागविशेषः । यथा, महाभारते १।५।७।१६ ।

“अमाहृतः कामठकः सुषेणो मानसो ययः ।”

शास्त्रलोदीपस्य वर्षविशेषः । यथा, मातृस्ये ।

५१।२३ ।

“श्वेतश्च हरितश्चैव जीमूतो रोहितस्तथा ।

वैद्युतो मानसश्चैव कंतुमान् सप्तमस्तथा ॥”

गुष्करदीपस्यपर्वतविशेषः । यथा, मातृस्ये ।

“दीपाह्वस्य परिशिष्टः पश्चिमे मानसो गिरिः ॥”

मानसजपः, पुं, (मानसेन कृतो जपः ।) घिया

वर्षश्रेष्ठ्युच्चारणम् । यथा,

“घिया वदश्चरश्चैव वर्षस्वरपदात्मिकाम् ।

उच्चरेदेषुदृष्टिमानसः स जपः स्मृतः ।

तत्पदे नियमो नास्त्विव । तथा च ।

“अशुचिर्वा शुचिर्वापि गच्छंति हन्तुं स्वप-

त्रपि ।

मत्तैकशरणो विद्वान् मनसैव समभ्यसेत् ॥

न दोषो मानसे जायते सर्वदेशेऽपि सर्वदा ॥”

इति तन्त्रसारः ।

मानसतीर्थं, स्त्री, (मानसं तीर्थमिव । रागाद्य-

भावात् तथात्वम् ।) रागादिरहितं मनः ।

यथा,

मानस

सुत उवाच ।

“तीर्थानि कथितान्येवं भौमानि सुनिश्चितम् ।।

मानसानोह तीर्थानि फलदानि विशेषतः ॥

मनो निर्मलतयी हि रागादिरागविश्रामम् ॥”

इति नारसिंहपुराणे ८६ अध्यायः ॥

मानसपूजा, स्त्री, (मानसज्ञता पूजा । शाक-

पाथिववत् समासः ।) मनोरचितद्रव्यकरणक-

सपथः । यथा, ह्युत्पन्नमथ्ये देवीं विभाज्य

कुण्डलीपात्रसंख्येन सहस्रारान्दतेन पादं देवा-

स्वरूपे दद्यात् । ततो मनश्चार्घ्यं दत्त्वा सहस-

दलपद्मभङ्गारललितपरमानन्दतलेन आचम-

नीयं सुखे । पञ्चविंशति तत्त्वेन गन्धश्च ।

अहिंसां विज्ञानं क्षमां दयां अलोभं अमोहं

अमात्मन्यं अमायां अणहङ्कारं अरागं अद्वेषं

इन्द्रियाणि ज्ञादृश एतानि पुण्याणि च प्रदाप-

येत् । ततस्तेजोरूपं दीपं वायुरूपं धूपं दद्यात्

अम्बरं चामरं दर्पणं स्त्र्यं चन्द्रं कृत्वा पद्मसु

मेखलां आनन्दं हारसुतमं अनाहतध्वनिमयीं

चण्डां निवेदयेत् । ततः सुधारसामुद्रिं मीस-

पर्वतं ब्रह्माक्षपूरितं पायसञ्च दत्त्वा ।

“मनोनर्तनसत्तालेः शृङ्गारादिरसोद्भवेः ।

शृङ्गेर्गते च वाद्ये च तोषयेत् परमेश्वरीम् ॥”

एवं संपूज्य अभेदेन जपः कार्यः । इति तन्त्र-

सारे त्रिपुराप्रकरणम् ॥ ३॥ मानसेयुं रूपूजा

यथा, नीलतन्त्रे ।

“ततो मानसगन्धार्घ्यैः पूजयेत् स्वस्वमुद्रया ।

कनिष्ठा एथिवीतत्वं तद्व्योगाग्रन्थयोजनम् ॥

अङ्गुष्ठो गगनं तत्त्वं तेनैव पुष्पयोजनम् ।

तर्जनी वायुतत्त्वं स्याद्गुणं तेनैव योजयेत् ॥

अनामा जलतत्त्वं स्यात्तेनैव योजयेच्च कम् ।

ततस्तु वाग्भवं जप्यादष्टोत्तरशतं सुधीः ॥

जपं समर्थे भक्ता च प्रथमेदृक्कवद्वुवि ॥”

अपि च ।

“मिथुनं चिन्तयित्वा तु मानसेरुपचारकैः ।

भौतिकैः पूजयेद्विद्वान् सुदामन्त्रसमन्वितैः ॥

भूभ्याकाशमरुद्वह्नवारिमन्त्रैः सविन्दुकैः ।

कनिष्ठाङ्गुलितज्ज्यैश्चौ मध्यमानामिके तथा ॥

अङ्गुष्ठेन समायोगान्मुद्राः पञ्च प्रकीर्त्तिताः ।

एथियत्नकगन्धः स्यादाकाशात्मकपुष्पकम् ॥

धूपो वायुत्मकः प्रोक्तो दीपो वज्रात्मकः परः ।

रसात्मकश्च नैवेद्यं पूजा पञ्चोपचारिका ॥

ततस्तु वाग्भवं जप्यादष्टोत्तरशतं सुधीः ॥”

इत्यन्नदानकल्पः ॥

अथ च ।

“मानसेरुपचारैश्च संपूज्य कल्पयेन्मुद्रा ।

गन्धं भूभ्यात्मकं दद्याद्वायुपुष्पं ततः परम् ॥

धूपं वायुत्मकं देयं तेजसा दीपमेव च ।

नैवेद्यमन्त्रं दद्यात् पाणीयं वज्रात्मकम् ॥

अम्बरं सुकुंरं दद्याच्चामरं ह्यत्रमेव च ।

तत्तन्मुद्राविधानेन संपूज्यात्मगुरुं जपेत् ॥

यथाशक्ति जपं कृत्वा समाप्य कवचं पठेत् ॥”

इति कङ्कालमालिनीतन्त्रम् ॥

मानिनी

पूजाक्रमस्तु । निजगुरुं ध्यात्वासुकानन्दनाथा-

सुकशक्ताम्नाश्रीपादुकां पूजयामीति मानसे-

गन्धाचतकसुमेरुचैभेत् । कनिष्ठाभ्यां लं एथि-

यात्मकं गन्धं समर्पयामि नमः । अङ्गुष्ठाभ्यां हं

आकाशात्मकं पुष्पं समर्पयामि नमः । तर्ज्ज-

नीभ्यां यं वायुत्मकं धूपं समर्पयामि नमः ।

मध्यमाभ्यां रं वज्रात्मकं दीपं समर्पयामि

नमः । अनामिकाभ्यां वं अम्बतात्मकं नैवेद्यं

समर्पयामि नमः । इति कुलम्बलावतारकल्प-

सूत्रटीकायां तृतीयकाण्डम् ॥

मानसव्रतं, स्त्री, (मानसज्ञतं व्रतम् । शाकपाथिव-

वत् समासः ।) अहिंसादि । यथा,—

“अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यमकल्मषता ।

एतानि मानसान्याहुर्व्रतानि तु घराधरे ॥”

इति वराहपुराणम् ॥

मानसालयः, पुं, (मानसे आलयो यस्य ।) हंसः ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

मानसिकं, त्रि, (मानस + ठञ् ।) मनोभवम् ।

मानसशब्दात् णिकप्रत्ययेन निष्पन्नम् । (पुं,

विष्णुः । यथा, महाभारते । १२।३६८।४ ।

“नमस्ते देवदेवेश ! निष्क्रिय !

निर्गुण ! मानसिक ! नामनामिक ! ॥”

मानसी, स्त्री, (मानस + स्त्रीत्वात् ङीप् ।) विद्या-

देवीविशेषः । इति हेमचन्द्रः । २।१५ । मनो-

भवा च ॥ (यथा, विष्णुपुराणे । १।७।१ ।

“ततोऽभिधायतस्तस्य जज्ञिरे मानसीः प्रजाः ॥”

मानसव्रतं, स्त्री, (मानस्य गात्रप्रमाणस्य तन्

मानार्थं वा सूत्रम् ।) खर्णादिनिर्मितकटि-

सूत्रम् । इति धनञ्जयः । गोट् इति भाषा ॥

मानसौकाः, [स] पुं, (मानसं सर ओको वासस्थानं

यस्य ।) हंसः । इत्यमरः । २।५।२३ ।

(यथा, महाभारते । ८।४१।१३ ।

“वयं हंसश्चरामेमां एथिवीं मानसौकाः ।”

मानिका, स्त्री, (मानयति गर्ज्जो करोतीति । मन +

णिच् + ण्युल् टाप् अकारस्थितश्च ।) मद्यम् ।

इति शब्दरत्नावली ॥ (माने प्रभवतीति । मान

+ ठक् ।) शरावः । इति वेदकपरिभाषा ।

शेर इति भाषा ॥

मानिनी, स्त्री, फलो वृक्षः । इति मेदिनी । ने,

१०६ । (मानं अस्वस्थाः । मान + इनिः । ङीप् ।

मानवती च । (यथा, गीतगोविन्दे । ६।२ ।

“हरिरभिसरति वञ्चति नृदुपवने ।

किमपरमधिकसुखं सखि ! भवने ॥

माघवे माकुल मानिनि । माघमये ॥”

अभिमानवती च । यथा, कुमारः । ५।५३ ।

“इयं महेन्द्रप्रभृतीनभिन्नि-

अतुर्दिगीशानवमत्य मानिनी ।

अरूपहायं मदनस्य नियन्तात्

पिनाकपाणिं पतिमामुमिच्छति ॥”

“मानिनीन्नाखीप्रभृतीरिति शय्य वर्त्तितव्यमित्यभि-

मानवती ॥” इति तट्टीकायां मल्लिनाथः ॥)

राज्यवर्द्धनस्य पत्नी । यथा, मार्कण्डेये । १०६।१० ।